

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Απόφασης 1493 /2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Ελένη Πρέντζα, Εφέτη, η οποία ορίστηκε από το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών και από τον Γραμματέα Νίκο Καλαντζή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Μαΐου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank Ergasias», πρώην με την επωνυμία «Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank Ergasias», νομίμως εκπροσωπούμενης, εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8), με Α.Φ.Μ. 094014250, ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, με αρ. Γ.Ε.Μ.Η. 000223001000, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου, [redacted] με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δικηγόρου της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία [redacted]

[redacted] η οποία και κατέθεσε το με αρ. Π3765483/24.5.2022 γραμμάτιο προείσπραξης του ως άνω ΔΣ.

Των εφεσίβλητων: 1) [redacted] και 2) [redacted]

[redacted] οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου, Γεώργιου Φυκηρή (ΑΜΔΣΑ 32756), δικηγόρου της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «Π. ΦΥΚΗΡΗΣ – Γ. ΦΥΚΗΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» [με ΑΜΔΣΑ 080582], η οποία και κατέθεσε το με αρ. Π3770737/26.5.2022 γραμμάτιο προείσπραξης του ως άνω ΔΣ.

Οι εφεσίβλητοι άσκησαν εναντίον της εκκαλούσας την από 23-11-2015 αγωγή τους, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία), επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 5263/2019 απόφαση, που έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής η εκκαλούσα άσκησε την κρινόμενη έφεση και ζήτησε να γίνει δεκτή για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν. Κατά την συζήτηση της έφεσης την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων παραστάθηκαν στο ακροατήριο του δικαστηρίου όπως ανωτέρω αναγράφεται και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η πρόκληση βλάβης στην περιουσία ορισμένου προσώπου, η οποία συνδέεται προς τις παρεχόμενες από την τράπεζα επενδυτικές υπηρεσίες, συνιστά όρο θεμελιώσεως της αστικής ευθύνης της τελευταίας σε καταβολή αποζημιώσεως λόγω αδικοπραξίας, εφόσον επιπλέον υφίστανται και οι υπόλοιπες προϋποθέσεις υπαγωγής της συγκεκριμένης βιοτικής σχέσεως στους κανόνες των άρθρων 298, 330, 914 ΑΚ. Οι προϋποθέσεις θεμελιώσεως της ανωτέρω μορφής ευθύνης αναλύονται ειδικότερα στην απαιτούμενη σχέση αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των παρεχομένων υπηρεσιών με το επελθόν ζημιογόνο αποτέλεσμα, καθώς στην υπαίτια εκδήλωση παράνομης συμπεριφοράς, μέσω της οποίας εκ μέρους της τράπεζας που παρέχει τις υπηρεσίες παραβιάζονται οι συναλλακτικές της υποχρεώσεις, όπως το ειδικότερο περιεχόμενο

αυτών στη συγκεκριμένη περίπτωση, προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες των άρθρων 281, 288 ΑΚ (Μ. Σταθόπουλου, Γενικό Ενοχικό Δίκαιο έκδ. 2004 σελ. 798-803, Απ. Γεωργιάδη, Ενοχικό Δίκαιο Γενικό Μέρος έκδ. 1999 σελ. 599-600). Ειδικότερη μορφή παραβίασεως των κανόνων αυτών αποτελεί η εκ μέρους της Τράπεζας παράλειψη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων εκτιμήσεως των συμφερόντων του πελάτη, διαφωτίσεως, παροχής συμβουλευτικής καθοδηγήσεως και προειδοποιήσεως αυτού. Υπό την έννοια αυτή οι συγκεκριμένες συναλλακτικές υποχρεώσεις παραβιάζονται μεταξύ άλλων και στις περιπτώσεις που παραλείπεται η παροχή όσων πληροφοριών είναι απαραίτητες στο συγκεκριμένο αποδέκτη των επενδυτικών υπηρεσιών, προκειμένου αυτός να είναι σε θέση να αντιληφθεί την μορφή της προτεινόμενης σε αυτόν τοποθετήσεως των κεφαλαίων του και κυρίως να κατανοήσει όσους κινδύνους συνδέονται με την ζημιολόγο για τον ίδιο εξέλιξη αυτής, ώστε έχοντας ενημερωθεί σχετικώς, ακολούθως να αξιολογήσει ο ίδιος τις επιβλαβείς συνέπειες της συγκεκριμένης επενδυτικής επιλογής και ο ίδιος επίσης να αποφασίσει εάν θα την επιχειρήσει, παρέχοντας τη σχετική εντολή στην αντισυμβαλλομένη αυτού τράπεζα. Οι ως άνω προϋποθέσεις, στις οποίες θεμελιώνεται αστική ευθύνη σε αποζημίωση λόγω αδικοπρασξίας, δεν διαφέρουν από εκείνες, η συνδρομή των οποίων επάγεται την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 8 Ν. 2251/1994, που μεταξύ άλλων ρυθμίζει και τις περιπτώσεις ευθύνης λόγω παροχής τραπεζικών επενδυτικών υπηρεσιών, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος της τράπεζας χαρακτηρίζεται ως καταναλωτής, σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 1 παρ. 3 Ν. 2251/1994, όπως δεν αμφισβητείται ότι συμβαίνει, με το πρόσωπο που μετέχει στη συγκεκριμένη σχέση ως αποδέκτης των υπηρεσιών, χωρίς να διαθέτει οιοδήποτε είδους εξειδίκευση, επιχειρώντας να καλύψει προεχόντως ανάγκες ασφαλούς τοποθετήσεως του κεφαλαίου του. Συγκεκριμένα από τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1, 2, 3, 4 του Ν. 2251/1994, κατά τις οποίες: «1. Ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε ζημία που προκάλεσε υπαιτίως κατά την παροχή των υπηρεσιών. 2. Δεν είναι υπηρεσία, με την έννοια αυτού του άρθρου, παροχή η οποία έχει ως άμεσο και αποκλειστικό αντικείμενο την κατασκευή προϊόντων ή τη μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων ή δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Ως παρέχων υπηρεσίες θεωρείται όποιος παρέχει κατά τρόπο ανεξάρτητο υπηρεσία στο πλαίσιο άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. 3. Ο ζημιωθείς υποχρεούται να αποδείξει τη

ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παροχής και της ζημίας. 4. Ο παρέχων τις υπηρεσίες φέρει το βάρος της απόδειξης της έλλειψης υπαιτιότητας. Για την εκτίμηση της έλλειψης υπαιτιότητας λαμβάνονται υπόψη η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών και ιδιαίτερα: α) η φύση και το αντικείμενο της υπηρεσίας, ιδίως σε σχέση με το βαθμό επικινδυνότητάς της, β) η εξωτερική μορφή της υπηρεσίας, γ) ο χρόνος παροχής της υπηρεσίας, δ) η ελευθερία δράσης, που αφήνεται στο ζημιωθέντα στο πλαίσιο της υπηρεσίας, ε) το αν ο ζημιωθείς, ανήκει σε κατηγορία μειονεκτούντων ή ευπρόσβλητων προσώπων και στ) το αν η παρεχόμενη υπηρεσία αποτελεί εθελοντική προσφορά του παρέχοντος, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 288 ΑΚ, κατά την οποία «Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να εκπληρώσει την παροχή, όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη», συνάγεται ότι προϋποθέσεις θεμελίωσης ευθύνης του παρέχοντος υπηρεσίες, η οποία μπορεί να είναι ενδοσυμβατική ή αδικοπρακτική ανεξαρτήτως προϋφιστάμενης ενοχικής σχέσης μεταξύ παρέχοντος τις υπηρεσίες και ζημιωθέντος, είναι ι) η παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών στα πλαίσια άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, κ) η υπαιτιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες κατά την παροχή υπηρεσίας, η οποία τεκμαίρεται και ο παρέχων τις υπηρεσίες έχει το βάρος της απόδειξης της έλλειψής της, λαμβάνονται δε σχετικά υπόψη ως κριτήρια η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και ειδικότερα οι συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, τις οποίες επιβάλλουν οι κανόνες της επιστήμης ή της τέχνης του παρέχοντος τις υπηρεσίες και το σύνολο των ειδικών συνθηκών, γ) το παράνομο της συμπεριφοράς του παρέχοντος τις υπηρεσίες, εφόσον δεν ανταποκρίνεται στην ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια, δ) η ζημία και ε) η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παροχής της υπηρεσίας και της ζημίας (βλ. ΑΠ 1028/2015, ΑΠ 631/2015, ΑΠ 589/2001 ΕΕΝ 69,613, ΕφΠειρ 862/2005 ΔΕΕ 2005, 1996). Υφίσταται δε αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ζημιογόνου πράξης ή παράλειψης και ζημίας, όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, το φερόμενο ως ζημιογόνο γεγονός, κατά τη συνήθη και κανονική πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, ήταν πρόσφορο να επιφέρει και πράγματι επέφερε το επιζήμιο αποτέλεσμα (βλ. ΑΠ 394/2002 ΕλλΔνη 2003.419, ΑΠ 274/1999 ΕλλΔνη 1999.1298). Στην έννοια των παρεχόντων υπηρεσίες κατά την προαναφερθείσα διάταξη εμπίπτουν και οι τράπεζες, οι οποίες συνεπώς υπέχουν έναντι του καταναλωτικού

κοινού συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, η παραβίαση των οποίων συνιστά, εκτός της αθέτησης της σύμβασης και αδικοπραξία (βλ. ΑΠ 1028/2015, ΑΠ 589/2001, ΕφΑΘ 2556/2010 ΕλλΔνη 2011, 251, ΕφΠειρ 826/2005 ό.π., ΕφΘεσ 147/2005 ΕπισκΕμπΔ 2005, 168, ΕφΑΘ 2214/2001 ΔΕΕ 2001, 620, ΕφΑΘ 5025/1990 ΕλλΔνη 1992, 193). Εξάλλου με βάση τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 3606/2007, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3756/2009, με τον οποίο μεταφέρθηκε στο ελληνικό νομικό σύστημα η Κοινοτική Οδηγία 2004/39/ΕΚ, γνωστή ως MIFID, η οποία αντικατέστησε την Οδηγία 93/22/ΕΟΚ (ΑΠ 1738/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) κατά την παροχή επενδυτικών συμβουλών, ως τέτοια δε νοούμενης της παροχής προσωπικών συμβουλών σε πελάτη, είτε κατόπιν αιτήσεως του, είτε με πρωτοβουλία της ΑΕΠΕΥ σχετικά με μία ή με περισσότερες συναλλαγές που αφορούν χρηματοπιστωτικά μέσα (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. ε ν. 3600/2007) και παρεπόμενων υπηρεσιών σε πελάτες, οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να ενεργούν με εντιμότητα, αμεροληψία και επαγγελματισμό, και να λαμβάνουν κάθε ενδεικνυόμενο μέτρο έτσι ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των πελατών τους. Οι πληροφορίες που παρέχουν σε πελάτες ή σε δυνητικούς πελάτες, συμπεριλαμβανομένων και των διαφημιστικών ανακοινώσεων πρέπει να είναι ακριβείς, σαφείς και μη παραπλανητικές. Περαιτέρω, πρέπει να τους παρέχουν κατάλληλη πληροφόρηση σε κατανοητή μορφή, ώστε αυτοί να είναι ευλόγως σε θέση να κατανοούν τη φύση και τους κινδύνους της προσφερόμενης επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας και της συγκεκριμένης κατηγορίας του προτεινόμενου χρηματοπιστωτικού μέσου και ως εκ τούτου να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις επί τη βάση αντικειμενικής πληροφόρησης. Η πληροφόρηση αυτή περιλαμβάνει μεταξύ άλλων στοιχεία και κατάλληλη καθοδήγηση και προειδοποιήσεις σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με τις επενδύσεις. Όταν οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν επενδυτικές συμβουλές ή προβαίνουν σε διαχείριση χαρτοφυλακίου, οφείλουν να αντλούν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη γνώση και την εμπειρία του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, καθώς και σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση και τους επενδυτικούς στόχους του, ώστε να μπορούν να τους συστήσουν τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοπιστωτικά μέσα που είναι κατάλληλα για την περίπτωση τους (έλεγχος καταλληλότητας). Όταν οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν άλλες

επενδυτικές υπηρεσίες εκτός από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, ζητούν από τον πελάτη ή το δυνητικό πελάτη να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την εμπειρία του στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη κατηγορία του προσφερόμενου ή ζητούμενου χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, ώστε να μπορούν οι ΑΕΠΕΥ να εκτιμήσουν κατά πόσον η σχεδιαζόμενη επενδυτική υπηρεσία ή το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι κατάλληλο για τον πελάτη (έλεγχος συμβατότητας). Εφόσον οι ΑΕΠΕΥ κρίνουν, βάσει των πληροφοριών που έχουν λάβει σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, ότι το χρηματοπιστωτικό μέσο ή η υπηρεσία δεν είναι κατάλληλα για τον πελάτη ή το δυνητικό πελάτη, οφείλουν να τον προειδοποιήσουν σχετικά. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή. Εάν ο πελάτης ή ο δυνητικός πελάτης δεν παράσχει τις κατά το πρώτο εδάφιο πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την εμπειρία του ή αν παράσχει ανεπαρκείς σχετικές πληροφορίες, οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να τον προειδοποιήσουν ότι η απόφαση του αυτή δεν τους επιτρέπει να κρίνουν κατά πόσον η προσφερόμενη ή ζητούμενη επενδυτική υπηρεσία ή το προσφερόμενο ή ζητούμενο χρηματοπιστωτικό μέσο είναι κατάλληλα γι' αυτόν. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή. Ως εκ των ανωτέρω και σύμφωνα με την αρχή της καταλληλότητας, η τράπεζα οφείλει να παρέχει προσαρμοσμένες στο πρόσωπο του πελάτη (κατάλληλες) συμβουλές. Η έκταση του καθήκοντος παροχής συμβουλών συμπροσδιορίζεται και από τα προσωπικά στοιχεία του πελάτη, ώστε θα πρέπει στο πλαίσιο της παροχής της συμβουλής, να ληφθούν υπόψη το επίπεδο γνώσης, η ηλικία, το επάγγελμα, η οικογενειακή, οικονομική και περιουσιακή κατάσταση, η επενδυτική του εμπειρία, ο επενδυτικός στόχος και η προθυμία διακινδυνεύσεως. Με βάση, λοιπόν, τις διατάξεις του εν λόγω νόμου, δημιουργούνται ενδεικτικά, ζητήματα ευθύνης μιας τράπεζας, αν δεν εφιστά την προσοχή του επενδυτή στους κινδύνους συγκεκριμένων επενδυτικών επιλογών του, αν δεν πραγματοποιεί με την κατάλληλη υποστήριξη των εξειδικευμένων συμβούλων της τεχνική ανάλυση της μελλοντικής κινήσεως των κινητών αξιών που περιλαμβάνει στο προτεινόμενο επενδυτικό πρόγραμμα, αν δεν ενημερώνει με απολύτως σαφή τρόπο τον επενδυτή ως προς τις αποδόσεις των προτεινομένων για επένδυση τίτλων. Η παράβαση των διατάξεων αυτών συνιστά παρανομία υπό την έννοια της διατάξεως του άρθρου 914 του ΑΚ. Εφόσον λοιπόν, η εν λόγω παρανομία,

διαπραχθείσα με υπαιτιότητα, επιφέρει αιτιωδώς ζημία στον επενδυτή, υποχρεώνει την παρανομούσα τράπεζα σε αποζημίωση (ΑΠ 1028/2015, ΑΠ 631/2015, ΑΠ 1738/2013 ΝΟΜΟΣ ο.π).

Νόμιμα φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου, κατά την παραπάνω αναφερόμενη δικάσιμο, με αριθμό πινακίου 24, κατόπιν οίκοθεν επαναπροσδιορισμού (λόγω της αναστολής λειτουργίας των εργασιών των δικαστηρίων της χώρας στο πλαίσιο της προστασίας του κοινού από την πανδημία της COVID-19) της αρχικά ορισθείσης δικάσιμου της 9ης Απριλίου 2020 και στη συνέχεια της 22ας Απριλίου 2021, η από 14-6-2019 (με ΓΑΚ/ΕΑΚ 49712/3978/14-6-2019 στο Πρωτοδικείο Αθηνών και ΓΑΚ/ΕΑΚ 5477/4387/18-6-2019 στο Εφετείο Αθηνών) έφεση της της εκκαλούσας εναντίον των εφεσίβλητων και κατά της υπ' αριθμόν 5263/3-5-2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έκανε δεκτή εν μέρει την από 23-11-2015 αγωγή των εφεσίβλητων (με ΓΑΚ/ΕΑΚ 112083/14472/8-12-2015) που είχαν ασκήσει κατά της εκκαλούσας, αναγνωρίζοντας ότι η εναγόμενη υποχρεούται να καταβάλει στους ενάγοντες το συνολικό ποσό των 148.395,77 ευρώ, ήτοι στην πρώτη εξ αυτών το ποσό 74.197,88 ευρώ, στον, δε, δεύτερο εξ αυτών το ποσό των 74.197,88 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και το ποσό των 3.000,00 ευρώ ως δικαστική δαπάνη. Η υπό κρίση έφεση ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, εντός της προβλεπόμενης νόμιμης προθεσμίας των 30 ημερών από την επομένη της επίδοσης της απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495, 511, 513, 516, 517 και 518 ΚΠολΔ, διότι η εκκαλούμενη απόφαση επιδόθηκε στην εκκαλούσα στις 22-05-2019, όπως αποδεικνύεται από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τους εφεσίβλητους υπ' αριθμ. 9411Ε/22-5-2019 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, Ελένης Αγγελοπούλου και η εκκαλούσα άσκησε την ένδικη έφεσή της, με κατάθεση του δικογράφου της στην Γραμματεία του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση στις 14-6-2019, αιτούμενη την εξαφάνιση της ως άνω οριστικής απόφασης. Επομένως, η έφεση, η οποία αρμοδίως κατ' άρθρο 19 ΚΠολΔ έχει εισαχθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου για να δικαστεί με την ίδια διαδικασία, κατά την οποία εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση (κατ' άρθρο 591 παρ.7 ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, μέσα στα πλαίσια

που καθορίζονται από αυτήν (άρθρα 522 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι για το παραδεκτό της έχει καταβληθεί από την εκκαλούσα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3, το νόμιμο παράβολο (βλ. το με αριθ. 28170219395908120094/2019 ε-παράβολο συνημμένο στην έκθεση κατάθεσης ένδικου μέσου) συνολικού ποσού 100 ευρώ (βλ. σχετ. την επισυναπτόμενη στο δικόγραφο της έφεσης έκθεση κατάθεσης ενδίκου μέσου με βεβαίωση του Γραμματέα του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου).

Οι εφεσίβλητοι - ενάγοντες ζήτησαν να γίνει δεκτή η από 23-11-2015 και με αριθμό κατάθεσης 112083/14472/8-12-2015 αγωγή τους κατά της εκκαλούσας και κατά της

[redacted] (2^{ης} εναγόμενης) και [redacted]

[redacted] (3^{ου} εναγόμενου), με την οποία εξέθεταν ότι το έτος 2003 οπότε

συγκέντρωσαν το σύνολο των αποταμιεύσεών τους στον υπ' αριθμόν [redacted]

[redacted] λογαριασμό, που τηρούσαν στην εναγόμενη τράπεζα, η δεύτερη των εναγομένων μαζί με τη [redacted], προχώρησαν στην ενημέρωσή τους σχετικά

με τον τρόπο, που θα ολοκληρωνόταν η επένδυσή τους. Ότι, ειδικότερα, ανέφεραν οι

τελευταίες σε αυτούς ότι το συνολικό ποσό των 241.000 ευρώ, θα κατατίθετο σε κλειστό τραπεζικό λογαριασμό για δώδεκα (12) έτη και με το πέρασ των δώδεκα ετών θα

επιστρεφόταν σε αυτούς το σύνολο του κεφαλαίου τους. Ότι πέραν του κεφαλαίου, το οποίο θα ήταν εξασφαλισμένο, τους ενημέρωσαν πως κάθε τρίμηνο θα τους

αποδίδονταν οι τόκοι του κεφαλαίου, οι οποίοι (τόκοι) θα κατατίθεντο σε ανοιγέντα λογαριασμό, ώστε από τη μία πλευρά να είναι δυνατή η είσπραξή τους, εφόσον το

επιθυμούσαν και από την άλλη πλευρά το κεφάλαιο να παραμένει αναλλοίωτο και

εξασφαλισμένο στον έτερο (κλειστό) λογαριασμό μέχρι το έτος 2015. Ότι, πεισθέντες

από τις διαβεβαιώσεις της δεύτερης των εναγομένων για την ασφάλεια του επενδυτικού

προγράμματος, που τους είχε προτείνει, δέχθηκαν την ολοκλήρωση της συναλλαγής

αυτής, έχοντας την εντύπωση ότι το κεφάλαιό τους θα κατατεθεί σε κλειστό λογαριασμό.

Ότι η συναλλαγή αυτή ολοκληρώθηκε την 13-10-2003 και ταυτοποιήθηκε εγγράφως,

φέροντας τον τίτλο «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων». Ότι μέχρι την

ολοκλήρωση της συναλλαγής, ουδεμία αναλυτική ενημέρωση είχαν λάβει από τη

δεύτερη των εναγομένων ή τη [redacted] ως προς τα πραγματικά

χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης επενδυτικής πρότασης, που τους υπέβαλαν, ειδικότερα δε, ουδεμία ανάλυση έγινε των ειδικών χαρακτηριστικών που έχουν οι

χρεωστικοί τίτλοι - ομόλογα, για τη ρευστότητα και τους κινδύνους της συγκεκριμένης επένδυσης σε χρεωστικούς τίτλους, στη δυνατότητα του εκδότη να ανακαλέσει τους τίτλους με ταυτόχρονη εξόφληση της ονομαστικής αξίας τους, για τους όρους της πρόωρης ρευστοποίησης των χρεωστικών τίτλων και τέλος ουδεμία λήψη ερωτηματολογίου πραγματοποιήθηκε για τη σκιαγράφηση του επενδυτικού προφίλ αυτών (εναγόντων). Ότι ουδείς εξ αυτών (εναγόντων) έχει ιδιαίτερες τραπεζικές γνώσεις και ότι είναι αμφότεροι απόφοιτοι δημοτικού σχολείου, χωρίς περαιτέρω μόρφωση. Ότι από το πρώτο τρίμηνο της επένδυσης, ο κλειστός λογαριασμός απέδιδε υψηλούς τόκους, τους οποίους είχαν τη δυνατότητα να λαμβάνουν με τη μορφή τριμηνιαίων μερισμάτων. Ότι από το έτος 2003 μέχρι και το έτος 2007, ουδεμία έγγραφη ειδοποίηση είχαν λάβει από την εναγόμενη τράπεζα σε σχέση με την επένδυσή τους ενώ μέχρι τότε συνέχιζαν να λαμβάνουν τα τριμηνιαία μερίσματα και αυτό δεν τους είχε δημιουργήσει κάποια υποψία. Ότι η τακτική της πρώτης εναγόμενης μεταβλήθηκε στο τέλος του 2007, όταν ξεκίνησε να τους αποστέλλει ενημερωτικά έντυπα (statements) σε σχέση με την πορεία της επένδυσής τους, το περιεχόμενο των οποίων μπορεί μεν να μην κατανοούσαν πλήρως, παρατήρησαν ωστόσο ότι ως ημερομηνία έναρξης της συναλλαγής αναγραφόταν το 2003, όπως άλλωστε είχαν συμφωνήσει στην πραγματικότητα αλλά ως ημερομηνία λήξης της συναλλαγής αναφερόταν το έτος 2013 αντί του έτους 2015, όπως αναγραφόταν στην αρχική σύμβαση που είχε συναφθεί, ήτοι ότι η συναλλαγή θα διαρκούσε δέκα έτη αντί για δώδεκα, όπως είχε αρχικώς συμφωνηθεί. Ότι απευθυνόμενοι τότε προς την εναγόμενη τράπεζα για εξηγήσεις, η απάντηση των υπαλλήλων της τελευταίας ήταν για πρώτη φορά αναλυτική και τότε άκουσαν το πρώτον τη λέξη «ομόλογο», για το οποίο όμως εκ νέου οι υπάλληλοι της τράπεζας, τους διευκρίνισαν ότι πρόκειται ουσιαστικά για κατάθεση σε κλειστό τραπεζικό λογαριασμό, με κάποιες ασήμαντες διαφορές, οι οποίες ήταν προς όφελός τους, αφού οι διαφορές αυτές συνίσταντο στο ότι αποκομίζουν οι ίδιοι μεγαλύτερο κέρδος, με την ίδια εν τούτοις απόλυτη ασφάλεια για την τύχη του αρχικού κεφαλαίου τους που θα τους παρέιχε και η κατάθεση σε κλειστό λογαριασμό και ότι τους διαβεβαίωσαν εκ νέου πως δεν υπάρχει κανένας λόγος να φοβούνται και πως ισχύουν κανονικά όσα είχαν συμφωνήσει μέχρι τότε. Ότι αργότερα, κατά τη διάρκεια επίσκεψης της πρώτης ενάγουσας στο κατάστημα της πρώτης εναγομένης τον Απρίλιο του 2010,

της ζητήθηκε να υπογράψει τη σύμβαση με αριθμό [REDACTED] παρουσία του τότε Διευθυντή του Καταστήματος, [REDACTED] ο οποίος, αφού φρόντισε να την καθυσυχάσει, εν συνεχεία συνυπέγραψε την ανωτέρω σύμβαση μαζί με την υπάλληλο, [REDACTED]. Ότι στην πραγματικότητα το έγγραφο που υπέγραψε η πρώτη ενάγουσα αποτελούσε επέκταση της αρχικής σύμβασης που είχαν υπογράψει με την εναγόμενη τράπεζα, με λεπτομερή περιγραφή των όρων που διέπουν τη μεταξύ τους υφιστάμενη συναλλαγή. Ότι τη δεδομένη χρονική στιγμή, ο τρίτος εναγόμενος, ενεργώντας με δόλο, από κοινού με την [REDACTED] μεθόδευσε την υφαρπαγή της υπογραφής της πρώτης ενάγουσας επί μίας σύμβασης, τους όρους της οποίας όχι μόνο δεν φρόντισε να της εξηγήσει, ως είχε υποχρέωση αλλά πολύ περισσότερο κινήθηκε με μοναδικό σκοπό (i) να συγκαλύψει τις όσες αναληθείς διαβεβαιώσεις τους είχαν δώσει όλα αυτά τα χρόνια οι υπάλληλοι της εναγόμενης τράπεζας, αναφορικά με το είδος και την ασφάλεια της επένδυσής τους και (ii) να εξασφαλίσει την προστασία της τράπεζας από οποιανδήποτε ευθύνη για τις ενέργειες που πραγματοποιεί (βλ. υπ' αριθμόν 4 όρο της ένδικης σύμβασης). Ότι για την επίτευξη του ανωτέρω σκοπού του φρόντισε με την υφαρπαγή της υπογραφής της πρώτης ενάγουσας επί της ανωτέρω σύμβασης να δεσμεύσει από κοινού τους ενάγοντες αναφέροντας στη σύμβαση που υπογράφηκε ότι η πρώτη αυτών λειτουργεί ατομικά και ως πληρεξούσια του δεύτερου αυτών, καίτοι γνώριζε ότι κάτι τέτοιο δεν ίσχυε, αφού η πρώτη ουδέποτε είχε τέτοιου είδους πληρεξουσιότητα ή είχε προσκομίσει στην εναγόμενη τράπεζα κάποιο έγγραφο που να την ορίζει πληρεξούσια αυτού. Ότι τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2010, παρέλαβαν ένα ακόμη ενημερωτικό σημείωμα από την εναγόμενη τράπεζα, σε σχέση με την πορεία της επένδυσής τους, στο οποίο αναγραφόταν ως ημερομηνία λήξης της συναλλαγής το έτος 2049. Ότι, όταν ζήτησαν εξήγηση επ' αυτού, ο τότε διευθυντής του καταστήματος εγχείρισε σε αυτούς ένα σώμα εγγράφων περίπου συνολικά 90 σελίδων στην αγγλική γλώσσα. Ότι τα έγγραφα αυτά, όπως πληροφορήθηκαν πολύ μετέπειτα, ήταν οι αναλυτικοί και λεπτομερείς όροι που διέπουν τα αμοιβαία κεφάλαια εσωτερικού, αναφέρουν τα περιθώρια κέρδους αλλά και τους πιθανούς κινδύνους, για τους οποίους ουδέποτε είχαν ενημερωθεί από την εναγόμενη τράπεζα, ούτε γραπτώς ούτε προφορικώς, ούτε είχαν λάβει αντίγραφο τους μέχρι τότε. Ότι οι ίδιοι (ενάγοντες) πληροφορήθηκαν επισήμως από την πρώτη εναγομένη για την ακριβή φύση του

προϊόντος (perpetual bonds) στο οποίο είχαν επενδύσει τα χρήματά τους διά της από 16-09-2011 επιστολής της, που τους απεστάλη ως απάντηση στην δική τους από 11-07-2013 επιστολή. Ότι κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής, με βάση το από 30-06-2015 statement της πρώτης εναγομένης η αξία του ομολόγου ανερχόταν στο ποσό των 67.604,23 ευρώ. Ότι, τέλος, εκ της όλης αυτής ψυχικής ταλαιπωρίας ο δεύτερος ενάγων εκδήλωσε καρκίνο ουροδόχου κύστης και αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει εγχείριση με σκοπό τη θεραπεία του. Με βάση τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά οι ενάγοντες, μετά από παραδεκτό περιορισμό ολόκληρου του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό και ταυτόχρονα με παραίτηση από το παρεπόμενο αίτημα κήρυξης της εκδοθησόμενης απόφασης προσωρινά εκτελεστής, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, που καταχωρίστηκε στα ταυτάρια με την εκκαλούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης (άρθρα 223 εδ. β', 294 εδ. α', 295 ξ 1 β', 297 ΚΠολΔ), ζήτησαν να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται να τους καταβάλουν, ευθυνόμενοι προς τούτο αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, τα κάτωθι ποσά: α) το συνολικό ποσό των 214.000 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην ονομαστική αξία του ομολόγου, που έφερε επί του παραστατικού επιβεβαίωσης συναλλαγής ως ημερομηνία λήξης την 13-07-2015, κατά την ημερομηνία αυτή, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη ημέρα της κοινοποίησης της υπό κρίση αγωγής, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση και συγκεκριμένα το ποσό των 107.000 ευρώ στην πρώτη από αυτούς και το ποσό των 107.000 ευρώ στο δεύτερο από αυτούς, άλλως επικουρικώς το συνολικό ποσό των 146.395,77 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην εναπομείνασα ονομαστική αξία του ομολόγου αφαιρουμένης της πραγματικής αξίας αυτού κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 67.604,23 ευρώ ($214.000 - 67.604,23 = 146.395,77$) και συγκεκριμένα το ποσό των 73.197,88 ευρώ στην πρώτη των εναγόντων και το ποσό των 73.197,88 ευρώ στο δεύτερο των εναγόντων, β) το συνολικό ποσό των 20.000 ευρώ, ήτοι το ποσό των 5.000 ευρώ στην πρώτη από αυτούς και το ποσό των 15.000 ευρώ στο δεύτερο από αυτούς, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, την οποία υπέστησαν από την όλως παράνομη, καταχρηστική, αντισυναλλακτική και αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων. Τέλος, ζήτησαν να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων τα δικαστικά έξοδά τους. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του

έκρινε ότι η αγωγή παραδεκτά και αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου (άρθρα 18, 25 52, 33, 35 ΚΠολΔ) για να δικαστεί με την τακτική διαδικασία και είναι ορισμένη και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2.1, 2.2, 2.3, 2.5, 2.7, 3.1, 3.2, 3.3, 4.3, 6.1, 6.2, 7.1, 7.2 του ισχύοντος, κατά το χρόνο των πράξεων και παραλείψεων της εναγόμενης Κώδικα Δεοντολογίας των Ε.Π.Ε.Υ., που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο της απόφασης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας με αρ. 12263/Β.500/11-04-1997 (ΦΕΚ τ. Β' 340/24-04-1997), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 7 51 Ν. 2396/1996, καθώς και στα άρθρα 2 παρ. 1α, 2στ, 6, 3 παρ. 1, 13, 16, 17 παρ. 1, 5, 22 ν. 2396/1996 «Επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και των πιστωτικών ιδρυμάτων και άυλες μετοχές», που εξακολουθεί να εφαρμόζεται και μετά την κατάργησή του από το ν. 3606/2007, σε πράξεις ή παραλείψεις, που έχουν τελεστεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του νεότερου αυτού νόμου την 1η-11-2007 (άρθρα 71, 85 του ν. 3606/2007), 11 παρ. 1, 24 του ισχύοντος κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο Ν. 2076/1992 «Ανάλυση και άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλες συναφείς διατάξεις», καθόσον ούτε ο Ν. 3601/2007 (ΦΕΚ Α' 178/01-03-2007) που τον κατήργησε, ούτε ο Ν. 4261/2014 (ΦΕΚ Α' 710/05-05-2014), που κατήργησε το Ν. 3601/2007, περιέχουν διατάξεις για την αναδρομική ισχύ αυτών, στην ΠΑΤΕ με αρ.250/31-10-2002 «Ενημέρωση των συναλλασσόμενων με τα πιστωτικά ιδρύματα για τους όρους που διέπουν τις συναλλαγές τους» αλλά και στις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3 και 4, 8 παρ. 1 και 2 εδ. β', 9α-9ε και 9θ Ν. 2251/1994 για την «προστασία των καταναλωτών», όπως ίσχυαν πριν την τροποποίησή τους από το Ν. 3587/2007 (ΦΕΚ Α' 152/10-07-2007) και σύμφωνα με τα άρθρα 2 ΑΚ και 24 ΕισΝΑΚ ρυθμίζουν την ένδικη ενοχή, συμβατική και αδικοπρακτική, αφού τα παραγωγικά της γεγονότα έλαβαν χώρα πριν από την ισχύ του νέου αυτού νόμου, που δεν ισχύει αναδρομικά (βλ. ΑΠ 181/2000) και επιπλέον, στις διατάξεις των άρθρων 281, 288, 297, 298, 299, 330, 334, 341, 345, 346, 361, 480, 713, 714, 718, 914, 922, 926, 932 εδ. α' ΑΚ και 176 ΚΠολΔ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εναγόμενη τράπεζα, με σχετικό λόγο έφεσης, επαναφέρει ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου τον ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ισχυρισμό περί αοριστίας της ένδικης αγωγής, ο οποίος πρέπει να απορριφθεί διότι η αγωγή είναι καθ' όλα τα στοιχεία αυτής πλήρως ορισμένη,

αναφέρεται η αδικοπρακτική συμπεριφορά της εναγόμενης, η οποία περιγράφεται αναλυτικά στην αγωγή, περιέχονται σ' αυτή όλα τα απαιτούμενα, κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ, στοιχεία για τη νομική θεμελίωση και δικαστική της εκτίμηση. Ειδικότερα, αναφέρονται στην αγωγή 1) η ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξεις και παραλείψεις) των προστηθέντων από την εναγόμενη προσώπων, 2) ο παράνομος χαρακτήρας της πράξης και των παραλείψεων, 3) η υπαιτιότητα των προστηθέντων από την εναγόμενη υπαλλήλων και 4) ο πρόσφορος αιτιώδης σύνδεσμος, μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς (νόμιμου λόγου ευθύνης) και αποτελέσματος (ζημίας). Δεν χρειαζόταν δε για την πληρότητα της ένδικης αγωγής η αναφορά της φύσης, των χαρακτηριστικών και των κινδύνων της επένδυσης, του χρόνου που συνειδητοποίησαν οι ενάγοντες ότι η επένδυσή τους υπόκειτο σε κίνδυνο, ούτε τί έλαβαν από τα τοκομερίδια των επίδικων ομολογιών έως και την απόρριψη της πρότασης ανταλλαγής. Τα επιμέρους αυτά στοιχεία προσδιορισμού της περιουσιακής ζημίας (του ζημιωθέντος), δεν ανάγονται στην ιστορική βάση της αγωγής αποζημίωσης και μπορούν να προκύψουν από τις αποδείξεις. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε επαρκώς ορισμένη την αγωγή, ορθά εφάρμοσε το νόμο και συνεπώς ο περί του αντιθέτου δεύτερος λόγος έφεσης της εκκαλούσας – εναγόμενης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω η αγωγή εξετάστηκε αντιμωλία των διαδικών ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της και απορρίφθηκε καθ' ο μέρος στρεφόταν εναντίον της δεύτερης και τρίτου των εναγόμενων και επιβλήθηκε σε βάρος των εναγόντων η δικαστική τους δαπάνη. Κατά τα λοιπά το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δέχτηκε εν μέρει την αγωγή και αναγνωρίστηκε ότι η πρώτη εναγόμενη υποχρεούται να καταβάλει στους ενάγοντες το συνολικό ποσό των εκατόν σαράντα οκτώ χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα πέντε ευρώ και δεκαεπτά λεπτών (148.395,77 €) και ειδικότερα να καταβάλει σε αυτούς διαιρετά: α) στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων εκατόν ενενήντα επτά ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (74.197,88€) και β) στον δεύτερο ενάγοντα το ποσό των εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων εκατόν ενενήντα επτά ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (74.197,88€), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και επιβλήθηκε σε βάρος της πρώτης εναγόμενης η δικαστική δαπάνη των εναγόντων, η οποία ορίστηκε στο ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3.000€). Κατά της απόφασης αυτής παραπονεείται η ηττηθείσα εναγόμενη με την κρινόμενη

έφεση και τους λόγους της, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανιστεί και να απορριφθεί η αγωγή.

Από την επανεκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που νομίμως εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από όλα ανεξαιρέτως τα νομίμως μετ' επίκλησης προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, την με αριθμό [REDACTED] ένορκη βεβαίωση της [REDACTED] τραπεζικής υπαλλήλου, γενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, κατόπιν νόμιμης κλήτευσης της εναγόμενης, κατ' άρθρο 422 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και στην παρούσα δίκη μετά την κατάργηση του άρθρου 270 ΚΠολΔ με το άρθρο δεύτερο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/2015), ο οποίος ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο ένατο παρ. 2 του αυτού άρθρου και νόμου, από την 01-01-2016 (βλ. την υπ' αριθμόν Γ-3351/19-092018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς, Αριστείδη Στεφανή) και από την εν γένει αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες συνήψαν με την (1^η) εναγόμενη την 05-03-2003 την υπ' αριθμόν 3/570152 σύμβαση στο Καλαμάκι Αττικής. Με τη σύμβαση αυτή συμφωνήθηκε ότι για τις κάθε είδους κινητές αξίες (είτε ενσώματες είτε άυλες), οι οποίες κατατίθενται από τον πελάτη ή τους πελάτες (ενάγοντες) στην τράπεζα, ανοίχθηκε και τηρείτο στην τράπεζα ο υπ' αριθμόν 3/570152 «Λογαριασμός Κινητών Αξιών». Η τράπεζα φυλάσσει επ' ονόματι του πελάτη όσες από τις ανωτέρω κινητές αξίες είναι ενσώματες, χωρίς να αποκτά την κυριότητα αυτών. Περαιτέρω, συμφωνήθηκε ότι ο πελάτης παρέχει στην τράπεζα την εντολή, πληρεξουσιότητα και εξουσιοδότηση, όπως η τελευταία ενεργεί τις ακόλουθες πράξεις: α) με χρέωση του οριζόμενου εκάστοτε στην αντίστοιχη εντολή ενός εκ των πελατών χρηματικού λογαριασμού και εφόσον επαρκούν τα υπάρχοντα σε αυτόν χρήματα, εκτελεί χωρίς κανέναν έλεγχο εκ μέρους της, κάθε εντολή των πελατών, διδομένη με οποιονδήποτε τρόπο, για κατάθεση επ' ονόματί τους χρημάτων στην τράπεζα ή σε άλλη τράπεζα, για απόκτηση επ' ονόματί τους μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων, για αγορά επ' ονόματί τους κάθε είδους κινητών αξιών και για συμμετοχή επ' ονόματί τους στην κάλυψη της έκδοσης τέτοιων κινητών αξιών, παραλαμβάνει δε τις κινητές αξίες, β) με πίστωση του

σε φύλλο της υπ' αριθμ.....1493...../2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών
(Τακτική Διαδικασία)

οριζόμενου εκάστοτε στην αντίστοιχη εντολή ενός από τους πελάτες χρηματικού λογαριασμού, εκτελεί, χωρίς κανένα έλεγχο εκ μέρους της, κάθε εντολή των πελατών, διδομένη με οποιονδήποτε τρόπο, για ανάληψη επ' ονόματί τους χρημάτων από κατάθεση της τράπεζας επ' ονόματί τους στην τράπεζα ή σε άλλη τράπεζα, για αίτηση επ' ονόματί τους περί εξαγοράς μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων και για πώληση επ' ονόματί τους κάθε άλλου είδους κινητών αξιών, γ) εκτελεί, χωρίς κανέναν έλεγχο εκ μέρους της κάθε εντολή των πελατών, διδομένη με οποιονδήποτε τρόπο, για άσκηση δικαιωμάτων μετατροπής ομολογιών σε μετοχές, παραλαμβάνει δε τις μετοχές αυτές, δ) εισπράττει κάθε χρηματική απαίτηση απορρέουσα από τις ανωτέρω κινητές αξίες (εκτός εάν πρόκειται για χρεωστικούς τίτλους υποκείμενους σε ανανέωση και οι πελάτες έχουν δώσει στην τράπεζα προ της εκάστοτε λήξης εντολή με οποιονδήποτε τρόπο για ανανέωση) και πιστώνει με τα αντίστοιχα ποσά έναν, επιλεγόμενο εκάστοτε από την τράπεζα μεταξύ των τηρούμενων στο αντίστοιχο νόμιμα από τους ανωτέρω χρηματικό λογαριασμό τους, ε) χρεώνει οποιονδήποτε κατά την ελεύθερη κρίση της από τους ανωτέρω, χρηματικό λογαριασμό των πελατών με οποιοδήποτε ποσόν της οφείλεται ως αμοιβή της κατά τα κατωτέρω, καθώς και όλα γενικώς τα έξοδα και τις δαπάνες (περιλαμβανομένων των λόγω φόρων, τελών, κ.λπ.) που γίνονται ή θα γίνουν με αιτία ή αφορμή την παρούσα σύμβαση και την εκτέλεσή της, στ) προβαίνει σε κάθε πράξη συναφή προς τις ανωτέρω εργασίες και υπογράφει κάθε σχετικό με αυτές έγγραφο. Εν συνεχεία, με τον όρο 4 της ανωτέρω Σύμβασης ορίζεται, ότι από τις ανωτέρω πράξεις σε καμία περίπτωση και για κανένα λόγο δεν θα μπορεί να γεννηθεί ευθύνη της τράπεζας, κάθε σχετικού κινδύνου αναλαμβανομένου αποκλειστικά από τους πελάτες. Με τον όρο 5 της Σύμβασης συμφωνήθηκε ότι η τράπεζα, σχετικά με τις κινητές αξίες, δεν θα έχει άλλη φροντίδα, εκτός όσων ανωτέρω ορίζονται. Στον όρο 6 της ίδιας σύμβασης προβλέπεται, ότι, εάν η εντολή των πελατών, κατά τα ανωτέρω υπό 2α, 2β, 2γ και εντός παρενθέσεως υπό 2δ, δίδεται στην τράπεζα τηλεφωνικώς ή με οποιοδήποτε άλλο τηλεπικοινωνιακό μηχάνημα, η τράπεζα έχει δικαίωμα, εάν αυτή κρίνει τούτο σκόπιμο, να αρνείται την εκτέλεση της εντολής πριν από την περιέλευση στην τράπεζα έγγραφης επιβεβαίωσης της εντολής. Για τις περιπτώσεις επικοινωνίας μεταξύ των πελατών και της τράπεζας με τηλέφωνο ή με οποιοδήποτε άλλο τηλεπικοινωνιακό μηχάνημα, οι πελάτες έχουν την ευθύνη για ζημίες που επέρχονται

από λάθος ή παρανόηση ή πλάνη ή από επικοινωνία με την τράπεζα τρίτου προσώπου, το οποίο υποδύεται έναν από τους πελάτες. Με τον όρο 7 της Σύμβασης συμφωνείται πως η τράπεζα εκδίδει στο πλαίσιο της σύμβασης αυτής, τις ακόλουθες έγγραφες ανακοινώσεις απευθυνόμενες προς τους πελάτες: α) έπειτα από κάθε ημερολογιακό μήνα, έγγραφο στα οποία αναφέρεται η μηνιαία κίνηση των ανωτέρω χρηματικών λογαριασμών των πελατών και έπειτα από κάθε ημερολογιακό τρίμηνο, έγγραφο στο οποίο αναφέρονται οι υπάρχουσες στο λογαριασμό κινητών αξιών των πελατών κατά το τέλος του τριμήνου αυτού, κινητές αξίες, β) είτε, έπειτα από κάθε εργασία της, έγγραφο για την εργασία αυτή, είτε έπειτα από κάθε ημερολογιακό τρίμηνο, έγγραφο για τις εργασίες της κατά το τρίμηνο αυτό. Τα έγγραφα αυτά αποστέλλονται στους πελάτες ταχυδρομικώς. Η αμοιβή της τράπεζας για την παροχή όλων των ανωτέρω υπηρεσιών συμφωνήθηκε στον όρο 8 της σύμβασης ότι θα καθορίζεται σύμφωνα με τους εκάστοτε ισχύοντες όρους της τράπεζας. Με τον όρο 11 ορίστηκε ότι η σύμβαση διέπεται από τους Γενικούς Όρους Συναλλαγών της τράπεζας, όπως αυτοί εκάστοτε ισχύουν, τους οποίους ο πελάτης έχει ήδη αποδεχτεί, σε κάθε όμως περίπτωση διαφορετικής ρύθμισης υπερισχύει αυτών. Από το προεκτεθέν περιεχόμενο της υπ' αριθμόν 3/570152 σύμβασης αποδεικνύεται ότι η σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ της τράπεζας και της πρώτης ενάγουσας, ενεργούσας ατομικώς αλλά και ως πληρεξουσίας του δεύτερου ενάγοντος, δεσμεύοντας αυτόν, είναι μία «Σύμβαση Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών» του πελάτη, χωρίς συμμετοχή, έλεγχο ή ευθύνη της πρώτης εναγόμενης τράπεζας για την απόφαση και το περιεχόμενο των εντολών αυτών. Οι έναντι αμοιβής (βλ. συμβατικό όρο 8) συμβατικές υποχρεώσεις της τράπεζας περιορίζονταν αφενός στο να φυλάσσει επ' ονόματι των πελατών της ως θεματοφύλακας όσες από τις κινητές αξίες ήταν ενσώματες χωρίς να αποκτά την κυριότητα αυτών (βλ. συμβατικό όρο 1) και αφετέρου, όπως παραδέχεται και η ίδια με τις πρωτόδικες προτάσεις της, να παρέχει ενημέρωση για τα διάφορα προσφερόμενα κατά το χρόνο πραγματοποίησης της επένδυσης εναλλακτικά επενδυτικά προϊόντα και τα επιμέρους στοιχεία αυτών, ήτοι να παρέχει πλήρη προσυμβατική ενημέρωση στους πελάτες της (ενάγοντες) όσον αφορά στη διάρκεια των ομολόγων, το επιτόκιο, την τιμή αγοράς, τη διάρκεια κ.λπ.. Σημειώνεται ότι η παροχή επενδυτικών συμβουλών ως ειδικότερη μορφή επενδυτικών υπηρεσιών διαφέρει ουσιωδώς από τις συμβουλές στο πλαίσιο της διαβίβασης εντολών

1493

ο Φύλλο της υπ' αριθμ...../2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών
(Τακτική Διαδικασία)

- επενδυτικής διαμεσολάβησης, όπως συνέβαινε στην προκείμενη περίπτωση, κατά το ότι η πρώτη έγκειται στην παροχή προσωπικών συμβουλών, ενώ ο επενδυτικός μεσολαβητής, κατά βάση, παρέχει πληροφορίες για υφιστάμενες επενδυτικές δυνατότητες, χωρίς, ωστόσο, να προχωρεί στην αξιολόγησή του, ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών του υποψήφιου επενδυτή. Ακολούθως, μετά την 01-11-2007, οπότε και άρχισε να ισχύει ο Ν. 3606/2007, η εναγόμενη τράπεζα ξεκίνησε τη διαδικασία επικαιροποίησης των συμβάσεων που είχαν υπογραφεί σε προγενέστερο χρόνο, ώστε αυτές να ανταποκρίνονται στις νέες απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών. Η διαδικασία αυτή λάμβανε χώρα σταδιακά και κάθε πελάτης που τηρούσε επενδυτικό χαρτοφυλάκιο στην τράπεζα ήδη πριν την 01-11-2007, έπρεπε να υπογράψει την καινούρια σύμβαση, κατά τα πρότυπα του Ν. 3606/2007 που διέπει τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες. Για το λόγο αυτό, κατά την επίσκεψη της πρώτης ενάγουσας στο κατάστημα της εναγόμενης την 06-04-2010, της ζητήθηκε να υπογράψει την επικαιροποίηση της υπ' αριθμόν 3/570152/05-03-2003 σύμβασης που είχε υπογράψει παλαιότερα η ίδια ατομικά και ως πληρεξούσια του δεύτερου ενάγοντος, δηλώνοντας ότι ταυτόχρονα αντιπροσωπεύει και τον δεύτερο ενάγοντα. Έτσι, λοιπόν, σύμφωνα με τους όρους της νέας (επικαιροποιημένης) από 06-04-2010 με αριθμό 00570152 Συμβάσεως Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών ο πελάτης (ενάγοντες) παρέχει στην τράπεζα την εντολή, πληρεξουσιότητα και εξουσιοδότηση, όπως αυτή ενεργεί τις ακόλουθες πράξεις: α) με χρέωση του οριζόμενου εκάστοτε στην αντίστοιχη εντολή ενός από τους πελάτες χρηματικού λογαριασμού τους, και εφόσον επαρκούν τα υπάρχοντα σε αυτόν χρήματα, εκτελεί χωρίς κανέναν έλεγχο εκ μέρους της, κάθε εντολή των πελατών, διδομένη με οποιονδήποτε τρόπο, για κατάθεση επ' ονόματί τους χρημάτων στην τράπεζα ή σε άλλη τράπεζα, για απόκτηση επ' ονόματί τους μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων, για αγορά επ' ονόματί τους κάθε είδους κινητών αξιών και για συμμετοχή επ' ονόματί τους στην κάλυψη της έκδοσης τέτοιων κινητών αξιών, παραλαμβάνει δε τις κινητές αξίες (βλ. συμβατικός όρος 2), από τις ανωτέρω πράξεις σε καμία περίπτωση και για κανένα λόγο δεν θα μπορεί να γεννηθεί ευθύνη της τράπεζας, κάθε σχετικού κινδύνου αναλαμβανομένου αποκλειστικά από τους πελάτες (βλ. συμβατικός όρος 4) και, η εκτέλεση των εντολών των πελατών για τις ανωτέρω εργασίες καθορίζεται σύμφωνα με

την εκάστοτε ισχύουσα πολιτική εκτέλεσης εντολών της τράπεζας, είναι δε ενήμεροι οι πελάτες της πολιτικής που ισχύει σήμερα. Οι πελάτες δηλώνουν ότι έχουν παραλάβει από την τράπεζα και κατανοήσει πλήρως τα έντυπα προσυμβατικής ενημέρωσης κατά το Ν. 3606/2007, όπως ίσχυε (βλ. συμβατικός όρος 13), ενώ με την εφαρμογή του Ν. 3606/2007 κατετάγησαν κατά MiFID στους ιδιώτες πελάτες. Παρατηρείται, επομένως, ότι το περιεχόμενο της επικαιροποιημένης σύμβασης δεν διαφοροποιείται ουσιαστικά από το περιεχόμενο της αρχικώς υπογραφείσας σύμβασης, ενώ και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για «Σύμβαση Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών», μη διαφοροποιούμενων των υποχρεώσεων, που απορρέουν από αυτές για την εναγόμενη τράπεζα. Με δεδομένο επομένως αυτό το πλαίσιο συνεργασίας και κατόπιν προηγούμενων επιτυχών επενδύσεων των εναγόντων με την μεσολάβηση της εναγόμενης οι ίδιοι (ενάγοντες) επέλεξαν, την 13-10-2003 να επενδύσουν σε ομόλογα, εκδόσεως της εταιρείας «National Bank of Greece Funding Ltd», τα οποία έφεραν την εγγύηση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και τα οποία είχαν εκδοθεί την 11-07-2003, για το συνολικό ποσό των 350.000.000 ευρώ, σε τίτλους ονομαστικής αξίας 1.000 ευρώ έκαστος. Υπέβαλαν την ίδια ημερομηνία την αίτηση για την αγορά των τίτλων, δίνοντας στην εναγόμενη τράπεζα την σχετική προς τούτο εντολή και συγκεκριμένα για την αγορά των ένδικων τίτλων, εκδόσεως της «National Bank of Greece Funding Ltd», με ISIN CODE XS0172122904, με ημερομηνία έκδοσης την 11-07-2003 και επιτόκιο ίσο με το EURIBOR τριών (3) μηνών, πλέον περιθωρίου 1,75%, σύμφωνα με τους όρους έκδοσης, συνολικής ονομαστικής αξίας 234.000 ευρώ. Οι ενάγοντες, μάλιστα, προέβησαν στην αγορά των ομολογιών αυτών σε τιμή υψηλότερη της ονομαστικής αξίας, στο 103,00% καταβάλλοντας ως τίμημα για την αγορά των εν λόγω ομολογιών το ποσό των 241.020 ευρώ. Για την αποπληρωμή του τιμήματος της αγοράς των αξιών αυτών χρεώθηκε ισόποσα ο υπ' αριθμόν 0026.0142.93.0100210043 λογαριασμός των εναγόντων που ανοίχθηκε την 08-10-2003 και τηρήθηκε εφεξής για την εξυπηρέτηση της προαναφερθείσας υπ' αριθμόν 3/570152 «Σύμβασης Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών». Σύμφωνα με τους όρους τους, επρόκειτο για αιώνιες (perpetual) ομολογίες, δηλαδή ομολογίες, οι οποίες δεν είχαν ημερομηνία λήξης. Τα συγκεκριμένα, δηλαδή, προϊόντα (ομόλογα ατελεύτητης διάρκειας), αποτελούν υβριδικούς τίτλους, ήτοι ένα μέσο χρηματοδότησης μεγάλων επιχειρήσεων και δη πιστωτικών ιδρυμάτων, η

ιδιαιτερότητα του οποίου συνίσταται στο γεγονός ότι το κεφάλαιο τίθεται στη διάθεση της επιχείρησης για αόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα του ομολογιούχου δανειστή να ζητήσει την επιστροφή του. Από άποψη επενδυτικού ενδιαφέροντος, τα προϊόντα αυτά αποφέρουν υψηλές αποδόσεις, οι οποίες προσφέρονται σε αντιστάθμισμα της μακρόχρονης διάθεσης του κεφαλαίου εκ μέρους του ομολογιούχου. Στην πραγματικότητα, τα προϊόντα αυτά σχεδόν πάντοτε αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε οργανωμένες αγορές (δευτερογενή αγορά) και ο ομολογιούχος δανειστής έχει δικαίωμα να προβεί σε εκποίηση των ομολογιών αυτών στην αγοραία τιμή, όπως αυτή διαμορφώνεται, σύμφωνα με τους κανόνες της προσφοράς και της ζήτησης, η οποία θα μπορούσε να είναι υψηλότερη, ίση ή μικρότερη από το επενδυθέν κεφάλαιο. Έτσι οι ενάγοντες την 13-10-2003 έδωσαν την εντολή στην εναγόμενη τράπεζα να αγοράσει για λογαριασμό τους 234 ομολογίες άληκτης διάρκειας (perpetual bonds), ονομαστικής αξίας 1.000 ευρώ εκάστη, αντί συνολικού τιμήματος 241.020 ευρώ. Η συναλλαγή αυτή, για την οποία η εναγόμενη τράπεζα έλαβε την αντίστοιχη προμήθεια, ολοκληρώθηκε την 13-10-2003 και καταρτίστηκε εγγράφως, αποτυπούμενη σε έγγραφο που έφερε τον τίτλο «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων». Αντίγραφο του ανωτέρω εγγράφου, υπογεγραμμένου από την (δεύτερη εναγόμενη και μη διάδικο στην παρούσα δίκη), [redacted] και την [redacted] έλαβαν οι ενάγοντες αυθημερόν και επιβεβαίωσαν ότι την ίδια ημέρα πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή τους αναφορικά με το χρεωστικό τίτλο με ISIN CODE XS0172122904, ο οποίος εμφάνιζε ημερομηνία λήξης την 13-07-2015, ήτοι θα είχε δωδεκαετή διάρκεια, όπως είχε συμφωνηθεί και προφορικά, γεγονός που αποτυπώθηκε ρητά και στην ως άνω από 13-10-2003 «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων». Αποδεικνύεται επομένως ότι η φύση της υπ' αριθμόν 3/570152/ σύμβασης που υπέγραψαν οι ενάγοντες με την εναγόμενη ήταν «Σύμβαση Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών» και παρακαταθήκης των κινητών αξιών που θα αγοράζονταν επ' ονόματι και για λογαριασμό των πελατών (εναγόντων). Ειδικότερα, έδωσαν την 24-05-2007 εντολή στην εναγόμενη τράπεζα για την πώληση 10 ομολογιών, ονομαστικής αξίας εκάστης 1.000 ευρώ. Η πώληση αυτή υλοποιήθηκε την 29-05-2007, οπότε και οι ομολογίες πωλήθηκαν σε τιμή υπέρ το άρτιο, στο 105,70%, ήτοι ανώτερη της ονομαστικής τους αξίας αλλά και της τιμής αγοράς/κτήσης τους, η

οποία, όπως προαναφέρθηκε ήταν στο 103%, εισπράττοντας το συνολικό ποσό των 10.645,95 ευρώ. Ακολούθως, οι ενάγοντες πώλησαν την 06-09-2007 επιπλέον 10 ομολογίες, εκδόσεως της «National Bank of Greece Funding Ltd», ονομαστικής αξίας εκάστης 1.000 ευρώ. Και η πώληση αυτή έλαβε χώρα σε τιμή υπέρ το άρτιο, στο 104,60%, ήτοι και πάλι σε ανώτερη της ονομαστικής αξίας τους αλλά και της τιμής αγοράς/κτήσης, εισπράττοντας το συνολικό ποσό των 10.554,16 ευρώ. Ήταν γνωστό στους ενάγοντες ότι το προϊόν στο οποίο επένδυσαν τα χρήματά τους, ήταν ο χρεωστικός τίτλος με ISIN CODE XS0172122904, καθώς αυτό ήταν ρητά και σαφώς διατυπωμένο στην από 13-10-2003 «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων», η οποία εγχειρίστηκε σε αυτούς μετά την πραγματοποίηση της συναλλαγής. Ωστόσο, αυτό που δεν προέκυπτε από την προαναφερθείσα «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων» είναι ο άληκτος χαρακτήρας των ένδικων ομολόγων, ούτε αποδεικνύεται ότι είχαν ενημερωθεί οι ενάγοντες σχετικά με αυτή την ιδιότητα των τίτλων από τους υπαλλήλους της εναγόμενης πριν δώσουν εντολή στην τράπεζα να αγοράσει επ' ονοματί τους τις αξίες αυτές. Αντιθέτως, στην Επιβεβαίωση Συναλλαγής αναφέρεται σαφώς ότι ημερομηνία λήξης του αγορασθέντος «τραπεζικού ομολόγου εσωτερικού» θα ήταν η 13-07-2015. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι στα ίδια συμπεράσματα κατέληξε και ο Μεσολαβητής Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών, ο οποίος στο από 31-05-2012 έγγραφό του αναφέρει ότι: «Στην από 13/10/2003 σχετική επιβεβαίωση συναλλαγής των ομολόγων έκδοσης NBOG FUNDING LTD, η τράπεζα δεν αναφέρει ως υποχρεούται, ότι επρόκειτο για άληκτο ομόλογο. Αντ' αυτού, στο εν λόγω παραστατικό αναφέρεται σαν ημερομηνία λήξης η 13/07/2015, η οποία ωστόσο αναφέρεται αποκλειστικά στο χρόνο άσκησης του δικαιώματος του εκδότη να ανακαλέσει τους τίτλους με ταυτόχρονη εξόφληση της ονομαστικής τους αξίας. Επιπροσθέτως στα ενημερωτικά σημειώματα, τα οποία λάμβανε η παραπονούμενη [πρώτη ενάγουσα] ως περιοδική ενημέρωση, μέχρι και την 01/05/2010 αναγράφεται σαν ημερομηνία λήξης αυτών η 11/07/2013 συγχρόνως με την ένδειξη "άληκτο", διαφορετική ωστόσο από εκείνη που αναγράφεται στην επιβεβαίωση συναλλαγής ως ημερομηνία λήξης, ήτοι η 13/07/2015. Από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν, δεν αποδείχθηκε ο ισχυρισμός της εναγόμενης τράπεζας ότι η παραπονούμενη ενημερώθηκε προσυμβατικά, με πλήρη ανάλυση των όρων και χαρακτηριστικών των ομολόγων, των

τυχόν επενδυτικών κινδύνων εξ αυτών, των όρων της πρόωρης ρευστοποίησής τους, καθώς και τη δυνατότητα του εκδότη άσκησης του δικαιώματός του να ανακαλέσει τους τίτλους με ταυτόχρονη εξόφληση της ονομαστικής τους αξίας». Καταλήγοντας ο Μεσολαβητής Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών, συστήνει στην εναγόμενη τράπεζα «Την έγγραφη δέσμευση της τράπεζας για την επιστροφή του ποσού των 214.000€, ήτοι της εναπομείνουσας ονομαστικής αξίας του ομολόγου, που έφερε επί του παραστατικού της επιβεβαίωσης συναλλαγής ως ημερομηνία λήξης την 13/07/2015, κατά την ημερομηνία αυτή». Πέραν αυτού, όπως συνομολογείται από την εναγόμενη, οι ενάγοντες αναζητούσαν να επενδύσουν σε προϊόντα που θα τους προσέφεραν υψηλές αποδόσεις, χωρίς, όμως, να παρουσιάζουν επενδυτικό κίνδυνο. Αυτό συνάγεται και από τις μέχρι τότε επιλογές για επένδυση των χρημάτων τους, στις οποίες προέβησαν σε συνεργασία με την εναγόμενη. Ειδικότερα, προ της πραγματοποίησης της ένδικης επένδυσης και συγκεκριμένα την 05-03-2003, οι ενάγοντες έδωσαν εντολή στην εναγόμενη τράπεζα για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, 13.314,51 μεριδίων αμοιβαίου κεφαλαίου «EUROBANK ΒΡΑΧΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ», λήξης την 06-05-2003, συνολικού ποσού αγοράς 100.000 ευρώ. Μερικές ημέρες αργότερα, την 21-04-2003 οι ενάγοντες κατέθεσαν στον αντίστοιχο λογαριασμό τους την υπ' αριθμόν 55861021-8 επιταγή της Εθνικής Τράπεζας, ποσού 100.000 ευρώ. Στη συνέχεια, την ίδια ημέρα οι ενάγοντες έδωσαν εντολή στην τράπεζα για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, 13.252,40 ακόμα μεριδίων αμοιβαίου κεφαλαίου «EUROBANK ΒΡΑΧΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ», λήξης την 20-06-2003, συνολικού ποσού αγοράς 100.000 ευρώ. Ακολούθως, την 07-05-2003 οι ενάγοντες έδωσαν εντολή στην τράπεζα για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, αμοιβαίων κεφαλαίων Eurostructures, συνολικού ποσού 20.000 ευρώ. Κατόπιν, την 23-06-2003 οι ενάγοντες έδωσαν εντολή στην τράπεζα για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους 13.129,39 μεριδίων αμοιβαίου κεφαλαίου «EUROBANK ΒΡΑΧΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ», λήξης την 08-07-2003, συνολικού ποσού αγοράς 100.000 ευρώ. Στη συνέχεια, οι ενάγοντες επέλεξαν να επενδύσουν σε αμοιβαία κεφάλαια «EUROBANK ΒΡΑΧΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ», τα οποία είχαν μηνιαία ή/και μικρότερη διάρκεια. Έτσι, την 10-07-2003, οι ενάγοντες έδωσαν εντολή στην τράπεζα για την αγορά, επ' ονόματι και για

λογαριασμό τους, 80.607,24 μεριδίων του ως άνω αμοιβαίου κεφαλαίου, λήξης την 12-08-2003, συνολικού ποσού αγοράς 240.000 ευρώ. Επίσης, την 12-08-2003, οι ενάγοντες έδωσαν στην τράπεζα εντολή για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, 80.606,13 μεριδίων του ως άνω αμοιβαίου κεφαλαίου, λήξης την 20-08-2003, συνολικού ποσού αγοράς 240.488,40 ευρώ. Ακόμη, την 20-08-2003 οι ενάγοντες έδωσαν στην τράπεζα εντολή για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, 80.618,90 μεριδίων του ίδιου ως άνω μεριδίου αμοιβαίου κεφαλαίου, λήξης την 22-09-2003, συνολικού ποσού αγοράς 240.591,01 ευρώ. Τέλος, την 23-09-2003, οι ενάγοντες έδωσαν στην τράπεζα εντολή για την αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, 80.583,14 μεριδίων του ανωτέρω αμοιβαίου κεφαλαίου, λήξεως την 08-10-2003, συνολικού ποσού αγοράς 241.000 ευρώ. Από την διαδοχή των επενδυτικών επιλογών των εναγόντων αποκαλύπτεται η προτίμησή τους σε προϊόντα, με τα οποία δεν διακινδύνευαν απώλεια του επενδυμένου κεφαλαίου τους. Συνεπώς αποδεικνύεται ότι και στην περίπτωση των ένδικων ομολόγων οι ενάγοντες είχαν τις ίδιες προσδοκίες και επομένως η εναγόμενη τράπεζα αξιολογώντας το επενδυτικό προφίλ τους όφειλε να τους έχει ενημερώσει για τους ανεπιθύμητους κινδύνους που συνεπάγεται η επένδυση σε τέτοια προϊόντα και άρα αν πράγματι το είχε πράξει και είχε διευκρινίσει επαρκώς και πλήρως στους ενάγοντες την φύση των perpetual bonds και το ενδεχόμενο να απωλέσουν αυτά την αξία τους, απομειώνοντας αντίστοιχα την περιουσία των εναγόντων, οι τελευταίοι δεν θα επένδυαν σε αυτά το ποσό των 241.000 ευρώ. Ωστόσο, η πεπλανημένη αντίληψη των εναγόντων για τα χαρακτηριστικά του ομολόγου (λήξη σε τακτή ημερομηνία και εξασφάλιση του συνόλου του επενδυμένου κεφαλαίου), διαφεύσθηκε στην πορεία των ετών. Είναι αληθές ότι από το πρώτο τρίμηνο, η επένδυση στα ένδικα ομόλογα απέδιδε υψηλούς τόκους, τους οποίους είχαν τη δυνατότητα να λαμβάνουν με τη μορφή τριμηνιαίων μερισμάτων, όπως άλλωστε είχε συμφωνηθεί. Περαιτέρω, από το έτος 2003 μέχρι και το 2007, ουδεμία έγγραφη ειδοποίηση απεστάλη στους ενάγοντες από την εναγόμενη τράπεζα σε σχέση με την επένδυσή τους. Βέβαια, μέχρι τότε συνέχιζαν να λαμβάνουν τα τριμηνιαία μερίσματα και εξ αυτού του λόγου δεν τους είχε δημιουργηθεί οποιαδήποτε απορία. Περί το τέλος, όμως, του έτους 2007 ξεκίνησε η εναγόμενη να τους αποστέλλει ενημερωτικά έντυπα (statements) σε σχέση με την πορεία των ομολόγων που είχαν αγοράσει. Σε αυτά τα

ενημερωτικά έντυπα, παρατήρησαν οι ενάγοντες ότι, ενώ ως ημερομηνία έναρξης της συναλλαγής εμφανιόταν το 2003, όπως και είχε συμφωνηθεί στην πραγματικότητα, παρ' όλα αυτά ως ημερομηνία λήξης του χρεωστικού τίτλου αναφερόταν το έτος 2013 αντί του έτους 2015, όπως αναγραφόταν στην αρχική «Επιβεβαίωση Συναλλαγής επί Χρεωστικών Τίτλων». Ήτοι το ομόλογο φερόταν ότι θα έληγε σε συνολικά δέκα έτη αντί για συνολικά δώδεκα έτη, όπως είχε αρχικά συμφωνηθεί. Απευθυνόμενοι, έτσι, στο κατάστημα της Eurobank Ergasias προκειμένου να διακριβώσουν για ποιόν λόγο άλλαξε η συμφωνηθείσα διάρκεια των ομολόγων τους, η προφορική απάντηση των υπαλλήλων της εναγόμενης τράπεζας ήταν ότι η Εθνική τράπεζα είχε το δικαίωμα να ανακαλέσει το ομόλογο νωρίτερα, αφού είχε ειδικό μέρισμα που ισούται το τρίμηνο EURIBOR τριμήνου +175, ενώ εάν δεν το ανακαλούσε το ειδικό μέρισμα θα ήταν ίσο με EURIBOR τριμήνου +275. Επίσης, τους διευκρίνισαν τις διαφορές μεταξύ ενός «κλειστού τραπεζικού λογαριασμού» και του «ομολόγου» στο οποίο είχαν επενδύσει, διαβεβαιώνοντάς τους, όμως, εκ νέου για την ασφάλεια του αρχικώς επενδυθέντος κεφαλαίου τους, όπως, άλλωστε, τους διαβεβαίωναν εξ αρχής. Επιπροσθέτως, τους εξήγησαν, ότι ακόμη και στην περίπτωση που ανακαλούσε η Εθνική Τράπεζα τα ομόλογα νωρίτερα, αυτό θα ήταν για εκείνους ακόμη συμφερότερο, αφού θα είχαν τη δυνατότητα να αναλάβουν το σύνολο του κεφαλαίου που είχαν διαθέσει, μαζί με το κέρδος το οποίο θα είχε εν τω μεταξύ προκύψει, δύο χρόνια νωρίτερα από το αναμενόμενο. Πεισμένοι από τις διαβεβαιώσεις των υπαλλήλων της Eurobank Ergasias, οι ενάγοντες δεν ερεύνησαν περαιτέρω το θέμα. Μόνο μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 3606/2007 (MiFID) και τη σύναψη της επικαιροποιημένης από 06-04-2010 υπ' αριθμόν 00570152 σύμβασης, αποδεικνύεται ότι η εναγόμενη τράπεζα παρέσχε για πρώτη φορά στους ενάγοντες έγγραφη αναλυτική ενημέρωση σχετικά με τη λειτουργία της «Σύμβασης Λήψης, Διαβίβασης και Εκτέλεσης Εντολών» και της επένδυσής τους και συγκεκριμένα ένα «Ενημερωτικό Έντυπο για τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοπιστωτικά μέσα». Στο έντυπο αυτό, και συγκεκριμένα στη σελίδα 26 επ., ενότητα 7.3 με τίτλο «Ομόλογα, Άλλοι Χρεωστικοί Τίτλοι, EMTN» και ιδίως στη σελίδα 31 σημειώνεται ρητά ότι: «Υβριδικοί Τίτλοι είναι τίτλοι που συνδυάζουν τα χαρακτηριστικά άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων. Μπορούν δηλαδή να πληρώνουν μέρισμα, όπως μια μετοχή αλλά και να συμπεριφέρονται στη δευτερογενή αγορά όπως

οι τίτλοι σταθερού εισοδήματος. Είναι μειωμένης εξασφάλισης και ανήκουν στην κατηγορία των βασικών Ιδίων Κεφαλαίων (Tier 1 Capital)... Αρκετά συχνά δεν έχουν ημερομηνία λήξης (perpetual notes), όπως συμβαίνει με τις μετοχές ή έχουν ημερομηνίες λήξης εξαιρετικά μακρινές (πχ 100 έτη), αλλά ο εκδότης έχει το δικαίωμα να τους αγοράσει πίσω σε προκαθορισμένες ημερομηνίες (δικαίωμα ανάκλησης από τον εκδότη). Επενδύσεις σε υβριδικούς τίτλους ενέχουν κίνδυνο απώλειας κεφαλαίου ή και απόδοσης». Περαιτέρω, στη σελίδα 44, ενότητα 9 με τίτλο «Επενδυτικοί Κίνδυνοι παραπάνω εντύπου, ρητά πάλι περιγράφεται ο εν λόγω πιστωτικός κίνδυνος συγκεκριμένα «Πιστωτικός Κίνδυνος: Ο κίνδυνος που διατρέχουν οι επενδυτές να μπορέσει ο αντισυμβαλλόμενος να εκπληρώσει τις συμβατικές του υποχρεώσεις, ο επενδυτής πρέπει να λαμβάνει υπόψη του σε κάθε επιλογή του σε χρηματοπιστωτικά μέσα τον πιστωτικό κίνδυνο του εκδότη, αξιολογώντας τις εκάστοτε πληροφορίες που μπορεί να λάβει για τις συνθήκες των αγορών χρήματος και κεφαλαίου». Μέχρι το χρονικό σημείο εκείνο δεν αποδεικνύεται ότι οι ενάγοντες είχαν πλήρη ενημέρωση από την εναγόμενη τράπεζα σχετικά με τη φύση του προϊόντος στο οποίο επένδυσαν το ποσό των 241.000 ευρώ ή σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο που οι ίδιοι αναλάμβαναν. Πρέπει να επισημανθεί ότι οι ενάγοντες δεν αποδεικνύεται ότι είχαν ιδιαίτερα εξειδικευμένες γνώσεις περί τη λειτουργία των επενδυτικών προϊόντων ή των τραπεζικών ζητημάτων εν γένει, ενώ άπασες οι επενδυτικές κινήσεις που είχαν προηγηθεί της ένδικης τοποθέτησης χρημάτων των εναγόντων σε ομόλογα ατελεύτητης διάρκειας θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως συντηρητικές επενδύσεις ενός ιδιώτη (μικρού ή μεσαίου) επενδυτή σε προϊόντα που εξασφάλιζαν το αρχικό του κεφάλαιο. Στη συνέχεια, τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2010, παρέλαβαν οι ενάγοντες ένα ακόμη ενημερωτικό σημείωμα από την εναγόμενη τράπεζα, σε σχέση με την πορεία της επένδυσής τους. Όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, τα ενημερωτικά σημειώματα που ελάμβαναν έως τότε, ήτοι από το 2007 μέχρι και το 2010, είχαν ημερομηνία έναρξης συναλλαγής το 2003 και ημερομηνία λήξης αυτής το 2013. Πλην όμως, την 01-11-2010, το ενημερωτικό σημείωμα που έλαβαν, ανέγραψε ως ημερομηνία λήξης της συναλλαγής το έτος 2049. Στην εύλογη απορία των εναγόντων σχετικά με τη διαφοροποίηση ως προς την αναγραφόμενη ημερομηνία λήξης των ομολόγων, οι υπάλληλοι της εναγόμενης τους εγχείρισαν ένα ενημερωτικό έντυπο αναφορικά με το προϊόν, στο

13

ο φύλλο της υπ' αριθμ.....1493...../2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών
(Τακτική Διαδικασία)

οποίο είχαν επενδύσει τα χρήματά τους (ομόλογα εκδόσεως της εταιρείας «National Bank of Greece Funding Ltd») συνολικά 86 σελίδων, γραμμένο στα αγγλικά, γλώσσα την οποία αγνοούσαν αμφότεροι οι ενάγοντες. Το έντυπο αυτό περιείχε τους αναλυτικούς και λεπτομερείς όρους που διέπουν τα συγκεκριμένα ομόλογα, αναφέρουν τα περιθώρια κέρδους αλλά και τους πιθανούς κινδύνους. Ωστόσο, μέχρι εκείνη τη στιγμή, ουδέποτε η εναγόμενη τράπεζα είχε διαθέσει στους ενάγοντες κάποιο αντίστοιχο ενημερωτικό έγγραφο, ούτε στα ελληνικά, ούτε στα αγγλικά, το οποίο θα μπορούσαν να μελετήσουν και να ενημερωθούν επαρκώς προτού προβούν στην ένδικη επένδυση. Επειδή δε οι ενάγοντες εξακολουθούσαν να μην λαμβάνουν επαρκείς εξηγήσεις, την 17-06-2011 η πρώτη εξ αυτών έστειλε επιστολή στα κεντρικά γραφεία της Eurobank Ergasias με την οποία ζητούσε ενημέρωση για το πότε τελικά λήγουν οι αγορασθέντες χρεωστικοί τίτλοι, αφού όλα τα έγγραφα που είχαν στα χέρια τους ως τότε, πλην του ενημερωτικού statement του Νοεμβρίου του 2010, ανέγραφαν ρητά ως ημερομηνία λήξης την 11-07-2013. Η εναγόμενη τράπεζα με την από 16-09-2011 με αριθμό πρωτοκόλλου 008.0163.160911 απαντητική επιστολή της, ανέφερε επί λέξει τα ακόλουθα: «Δυνάμει της από 13-10-2003 εντολής σας προς την Τράπεζά μας αποκτήσατε μέσω της δευτερογενούς αγοράς τίτλους έκδοσης της εταιρείας με την επωνυμία "NATIONAL BANK OF GREECE FUNDING LIMITED" με αριθμό ISIN xs 0172122904, ονομαστική αξία 214.000 ευρώ με ημερομηνία έκδοσης 11-07-2003 και με τιμή αγοράς 105,70% της ονομαστικής τους αξίας. Οι ως άνω τίτλοι δεν έχουν τακτή λήξη (perpetual), ο εκδότης όμως διατηρεί το δικαίωμα της ανάκλησής τους (πρώρη εξόφληση στο 100% της ονομαστικής τους αξίας) την 13.07.2015. Συνεπώς η ημερομηνία αυτή είναι η ημερομηνία δυνητικής λήξης των τίτλων με πρωτοβουλία του εκδότη. Με την έννοια αυτή αναφέρεται, όπου αναφέρεται, η 13.07.2015 ως ημερομηνία λήξεως. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί η περίπτωση κατά την οποία ο εκδότης, αναλόγως των οικονομικών εξελίξεων, ενδέχεται να μην ασκήσει το ανωτέρω δικαίωμα του και να μην ανακαλέσει τους τίτλους κατά την ως άνω ημερομηνία ανάκλησης. Τα ανωτέρω δεν σημαίνουν ότι ο δικαιούχος των τίτλων δεν έχει το δικαίωμα να ρευστοποιήσει τους τίτλους οποτεδήποτε θελήσει. Εφόσον λοιπόν επιθυμείτε να προβείτε σε ρευστοποίηση των τίτλων πριν την ανωτέρω ημερομηνία πιθανής ανάκλησης (13.07.2015), παρακαλούμε να απευθυνθείτε στην Τράπεζά μας,

προκειμένου να ενημερωθείτε σχετικά με την τρέχουσα τιμή τους και να υπογράψετε τα απαιτούμενα προς τούτο έγγραφα. Διευκρινίζουμε τέλος ότι οι άληκτοι τίτλοι εμφανίζονται μόνο για μηχανογραφικούς λόγους να λήγουν πλασματικά μέσα στο 2049...». Αποδεικνύεται, επομένως, ότι οι ενάγοντες το πρώτον ενημερώνονται κατά τρόπο συγκεκριμένο και σαφή για την πραγματική φύση των τίτλων που είχαν αγοράσει με την προαναφερθείσα από 16-09-2011 απαντητική επιστολή της τράπεζας. Εξάλλου, ήδη από τις αρχές του έτους 2010, διάφορες επιδράσεις από την παγκόσμια οικονομία και την επιχειρηματική δράση, κυρίως δε από την κρίση της ελληνικής οικονομίας, οδήγησαν στην πτώση την τιμή διαπραγμάτευσης των ένδικων προϊόντων στη δευτερογενή αγορά, με αποτέλεσμα τον Ιανουάριο του έτους 2011, η αξία διαπραγμάτευσης των ομολόγων να ανέρχεται περίπου στο 49% της ονομαστικής αξίας τους, ενώ τον Απρίλιο του 2011 στο 52% της ονομαστικής αξίας τους, πέντε μήνες δε αργότερα στο 43% της ονομαστικής αξίας τους. Στη συνέχεια, λόγω της παγκόσμιας κρίσης στην οικονομική αγορά, η εκδότρια Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ανακοίνωσε την 08-07-2013 ότι σύμφωνα με τους όρους των 350.000.000 ευρώ Άνευ Σωρευτικού Μερισίματος Άνευ Ψήφου Ανταλλάξιμων Προνομιούχων Κινητών Αξιών (ISIN XS0172122904), που τελούν υπό την μειωμένης εξασφάλισης εγγύηση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος δεν θα δηλώσει και δεν θα καταβάλει το μερίσμα/τοκομερίδια που θα πληρωνόταν την 11-07-2013. Σε παρόμοια ανακοίνωση, περί μη καταβολής των τοκομεριδίων προέβη η εκδότρια και την 11-04-2014. Τέλος, την 02-11-2015, η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος υπέβαλε δημοσίως πρόταση στους ομολογιούχους κατόχους Ομολογιών, μεταξύ άλλων, με ISIN XS0172122904, όπως εν προκειμένω οι ενάγοντες, για την αγορά από αυτούς των εν λόγω Ομολογιών ή για ανταλλαγή των τίτλων με μετοχές της ίδιας στο 30% της ονομαστικής αξίας τους. Οι ενάγοντες παρά την ενημέρωσή τους για την εν λόγω πρόταση της εκδότριας τράπεζας δεν την αποδέχτηκαν και κράτησαν τους τίτλους στο χαρτοφυλάκιό τους. Η τράπεζα, όπως προαναφέρθηκε, με την από 16-09-2011 με αριθμό πρωτοκόλλου 008.0163.160911 απαντητική επιστολή της ενημέρωσε τους ενάγοντες ότι οι τίτλοι δεν έχουν τακτική λήξη και ότι μπορούσαν οποτεδήποτε επιθυμούσαν να τους ρευστοποιήσουν. Σε εκείνο, δηλαδή, το χρονικό σημείο, τοποθετείται η συνειδητοποίηση εκ μέρους των εναγόντων του γεγονότος αφενός ότι το προϊόν που αγόρασαν δεν θα έληγε κατά τη

συμφωνηθείσα ημερομηνία (13-07-2015) και αφετέρου ότι κατά τη φερόμενη ως ημερομηνία λήξης ενδέχεται αυτό να μην έχει αξία διαπραγμάτευσης στη δευτερογενή αγορά (πραγματική αξία) ίση με την ονομαστική του αξία, ήτοι το κεφάλαιο που οι ενάγοντες επένδυσαν αγοράζοντας αυτά. Πράγματι δε η ζημία αυτή επήλθε κατά την φερόμενη ως ημερομηνία λήξης (13-07-2015) καθώς, όπως αποδεικνύεται από το σχεδόν σύγχρονο, με ημερομηνία 30-06-2015, ενημερωτικό statement που απέστειλε η εναγόμενη τράπεζα στους ενάγοντες, η αξία του ομολόγου είχε περιοριστεί κατ' εκείνο τον χρόνο στο ποσό των 67.604,23 ευρώ. Η ζημία, λοιπόν, που υπέστησαν οι ενάγοντες, συνίσταται στην απώλεια περιουσίας που αντιστοιχεί στη μείωση της αξίας που εμφάνισαν τα ομόλογά τους κατά το χρόνο της συμφωνηθείσας και φερόμενης ως ημερομηνίας λήξης (13-07-2015), που υπολογίζεται αν από το αρχικό κεφάλαιο της επένδυσης (ονομαστική αξία των ομολόγων), το οποίο οι ενάγοντες πίστευαν ότι θα αναλάβουν ακέραιο κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία λήξης του ομολόγου (214.000 ευρώ), αφαιρεθεί η αξία που αυτό πράγματι είχε κατά τη φερόμενη ως ημερομηνία λήξης (67.604,23 ευρώ) και συγκεκριμένα διαμορφώνεται στο ποσό των (214.000 — 67.604,23=) 146.395,77 ευρώ. Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι η έναρξη του χρόνου της πενταετούς παραγραφής εκ του άρθρου 937 ΑΚ της αξίωσης των εναγόντων για αποζημίωση δεν είναι το έτος 2003, οπότε αγόρασαν τα ένδικα ομόλογα, όπως εσφαλμένα ισχυρίστηκε η εναγόμενη και επαναφέρει τον εν λόγω ισχυρισμό με τον τρίτο λόγο της έφεσής της αλλά η 13-07-2015 (η συμφωνηθείσα ως ημερομηνία λήξης των ομολόγων και απόδοσης στους ενάγοντες του 100% του επενδυσμένου κεφαλαίου τους, ήτοι 214.000 ευρώ), οπότε βεβαιώθηκαν για την τέλεση της σε βάρος τους αδικοπραξίας και έλαβαν γνώση της υπόχρεης προς αποζημίωση, δηλαδή της (πρώτης) εναγόμενης, καθώς και της έκτασης της ζημίας τους. Συνεπώς, ακόμη κι αν θεωρηθεί νόμιμη και ορισμένη η ένσταση παραγραφής που προέβαλε η εναγόμενη, μολονότι δεν προσδιορίζει συγκεκριμένα το, κατά την άποψή της, χρονικό σημείο έναρξης της πενταετούς παραγραφής αλλά αρκείται να αναφέρει ότι αυτή ξεκίνησε εντός του έτους 2010, σε κάθε περίπτωση η προβαλλόμενη από αυτήν ένσταση παραγραφής (άρθρα 262 ΚΠολΔ, 937 ΑΚ) και ακολούθως ο λόγος αυτός της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος, ορθά δε και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο τις αποδείξεις εκτίμησε και το νόμο εφάρμοσε και κατέληξε σε ίδια κρίση.

Εξάλλου, απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός της εναγόμενης τράπεζας που επαναφέρεται με τον τέταρτο λόγο της έφεσής της που και αυτός πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος, ότι θα πρέπει να συνυπολογιστεί και αφαιρεθεί από την ζημία των εναγόντων το ποσό των τοκομεριδίων που έχουν αποκερδήσει χάρη στην κατοχή των ομολόγων, το οποίο για το χρονικό διάστημα από 12-01-2004 μέχρι 11-04-2013 ανέρχεται στο ποσό των 85.242,26 ευρώ και το οποίο αποτελεί κέρδος τους, διότι τα ποσά των τοκομεριδίων δεν είναι κέρδος των εναγόντων από τη ζημία τους αλλά απότοκος της συναφθείσας μεταξύ αυτών και της εναγόμενης σύμβασης με συγκεκριμένες απολήψεις. Πράγματι, τα τοκομερίδια που έλαβαν οι ενάγοντες ως απόδοση των χρεογράφων είναι μεν κέρδος τους από την κυριότητα των τίτλων αυτών, πλην, όμως, το κέρδος αυτό προέρχεται όχι από την ζημία που υπέστησαν εξαιτίας της απώλειας του κεφαλαίου τους αλλά από την παραχώρηση αυτού (κεφαλαίου) στην εκδότρια του αγορασθέντος ομολόγου, η οποία το εκμεταλλεύθηκε με όποιο πρόσφορο τρόπο μπορούσε, αποδίδοντας τους συμφωνημένους καρπούς του στους ενάγοντες. Έτσι, οι ενάγοντες δικαιούνται να καρπωθούν το σύνολο των εισπραχθέντων τόκων. Άλλωστε, η απόδοση αυτών με την μορφή συνυπολογισμού τους στη ζημία των εναγόντων, θα ήταν αντίθετη στις αρχές της καλής πίστης, αφού οι τελευταίοι τούς έχουν ήδη εισπράξει και με τον συνυπολογισμό τους θα μειωνόταν κατά πολύ η τυχόν επιδικασθησομένη αποζημίωση από την απώλεια του κεφαλαίου τους ή του μεγαλύτερου μέρους της, αν είχε τη δυνατότητα να εξοφλήσει τα χρεόγραφα. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε ομοίως ορθά το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε απορριπτομένου και του λόγου αυτού. Περαιτέρω δεν αποδείχθηκε ουσία βάσιμη η ένσταση της εναγόμενης περί συντρέχοντος πταίσματος των εναγόντων κατά ποσοστό 95% (άρθ. 262 ΚΠολΔ και 300 ΑΚ) που επαναφέρεται με τον πέμπτο λόγο της έφεσής της που πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος, διότι η εναγόμενη τράπεζα δεν είχε ενημερώσει επαρκώς τους ενάγοντες για τη φύση των αγορασθέντων ομολόγων ως άληκτης διάρκειας, ούτε για τον κίνδυνο απώλειας του αρχικού κεφαλαίου τους πριν αυτοί επενδύσουν το υψηλό ποσό των 214.000 ευρώ στα εν λόγω ομόλογα αλλά η πλήρης ενημέρωσή τους έλαβε χώρα αρκετά αργότερα, το έτος 2011, ενώ η ζημία επήλθε πράγματι κατά τον χρόνο της συμβατικά συμφωνηθείσας ως λήξης των ομολόγων, ενώ πρέπει να επισημανθεί ότι η επενδυτική δραστηριότητα των εναγόντων

μέχρι την αγορά των ένδικων ομολόγων αφορούσε αποκλειστικά προϊόντα συγκεκριμένης ημερομηνία λήξης, που απέδιδαν το σύνολο του κεφαλαίου που επένδυαν οι ενάγοντες σε αυτά. Τα ίδια κρίνοντας το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ορθά το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε και πρέπει να απορριφθεί και ο λόγος αυτός. Για τους ίδιους λόγους είναι απορριπτέα και η ένσταση της εναγόμενης περί καταχρηστικής άσκησης της αγωγής (άρθρο 262 ΚΠολΔ, 281 ΑΚ) που επαναφέρεται με τον έκτο λόγο της έφεσής της, που πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος και βασίζεται στους ίδιους ισχυρισμούς με την προηγηθείσα ένσταση περί συντρέχοντος πταίσματος και πέμπτο λόγο της έφεσης, η οποία έχει ήδη ως άνω απορριφθεί. Τα ίδια κρίνοντας το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ορθά το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε και πρέπει να απορριφθεί και ο λόγος αυτός. Ακολούθως, οι πρώτος, έβδομος, όγδοος και ένατος λόγοι της έφεσης με τους οποίους αρνείται την αγωγή (1^{ος} λόγος) η εκκαλούσα και ισχυρίζεται πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων εκ μέρους του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και δη ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη έκρινε ότι αυτή ευθύνεται έναντι των εναγόντων ενώ κατά τους ισχυρισμούς τους τα επίμαχα προϊόντα ήταν εκδόσεως της εταιρείας National Bank of Greece Funding Ltd, η οποία ως εκδότρια εγγυάται το κεφάλαιο του κάθε επενδυτή, οι επίμαχοι τίτλοι δεν είναι απλά ομόλογα (7^{ος} λόγος), ότι η τράπεζα πλημμελώς ενημέρωσε τους ενάγοντες (8^{ος} λόγος) και ότι παρά το νόμο και κατά πλημμελή εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού έκρινε ότι η εναγόμενη οφείλει αποζημίωση κατ' άρθρο 919 ΑΚ θεωρώντας ότι η ζημία που υπέστησαν οι ενάγοντες τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την συμπεριφορά της εναγόμενης πρέπει, σύμφωνα με όσα παραπάνω πραγματικά περιστατικά αποδείχθηκαν να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι, αφού καλώς το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών. Περαιτέρω, συνεπεία της προπεριγραφείσας παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας και της διάψευσης της εμπιστοσύνης των εναγόντων προς αυτήν οι τελευταίοι υπέστησαν επιπροσθέτως ηθική βλάβη εξαιτίας της στενοχώριας και της ψυχικής ταλαιπωρίας που δοκίμασαν, με αποτέλεσμα να έχουν το δικαίωμα να αξιώσουν από την εναγόμενη χρηματική ικανοποίηση, η οποία καθορίζεται στο εύλογο ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ, λαμβάνοντας προς τούτο υπόψη ιδίως: 1) τις προμνημονευθείσες συνθήκες, υπό τις οποίες έλαβε χώρα η ένδικη αδικοπραξία της

εναγόμενης, 2) το είδος και την έκταση της εντεύθεν ζημίας των εναγόντων, 3) την αποκλειστική υπαιτιότητα της εναγόμενης αναφορικά με την περί ης ο λόγος αδικοπραξία της εις βάρος των εναγόντων και τον βαθμό του πταίσματός της, 4) το βαθμό της στενοχώριας και της ψυχικής ταλαιπωρίας που οι ενάγοντες δοκίμασαν εντεύθεν και 5) την κοινωνική και την οικονομική κατάσταση των διαδίκων, όπως συνάγονται εκ των προαναφερθέντων. Εφόσον τα ίδια δέχθηκε και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν έσφαλε και ορθά εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις. Τα αντίθετα παράπονα της εκκαλούσας που προβάλλονται ως προς την επιδίκαση της χρηματικής ικανοποίησης με τον δέκατο λόγο της έφεσης (εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων) είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 193 ΚΠολΔ, εφόσον ο διάδικος προσβάλλει με ένδικο μέσο την απόφαση ως προς την ουσία της υπόθεσης, μπορεί να την προσβάλλει και ως προς τη διάταξη της σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, παραπονούμενος για τον σε βάρος του καταλογισμό τους. Σκοπός της διάταξης είναι να περιορίσει τη δυνατότητα αυτοτελούς άσκησης ένδικων μέσων μόνο για το κεφάλαιο των δικαστικών εξόδων, χωρίς ταυτόχρονη προσβολή της απόφασης και ως προς το κεφάλαιο της ουσίας της υπόθεσης. Η ρύθμιση ισχύει για όλα τα ένδικα μέσα. Για το ορισμένο, όμως, του σχετικού λόγου, πρέπει να αναφέρεται στο δικόγραφο της εφέσεως το αποδιδόμενο στην πληττόμενη απόφαση νομικό σφάλμα ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων περί δικαστικής δαπάνης και δη αν ο καθορισμός του σε βάρος του εκκαλούντος ποσού για δικαστικά έξοδα οφείλεται σε μη νόμιμο υπολογισμό ή σε κάποια άλλη αίτια, ώστε να είναι δυνατό να ελεγχθεί η παραβίαση ή μη των σχετικών διατάξεων και να αποκλεισθεί η περίπτωση του λογιστικού σφάλματος (ΕφΑΘ 3808/2014, ΕφΠειρ 24/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ- Β. Βαθρακοκοίλη, Η έφεση έκδ. 2015, σελ. 305). Στην προκειμένη περίπτωση η εκκαλούσα με τον ενδέκατο λόγο της έφεσής της παραπονείται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη την καταδίκασε στη δικαστική δαπάνη ύψους 3.000 ευρώ αφού κυρίως επρόκειτο περί δυσχερούς νομικού ζητήματος και έπρεπε να συμψηφίσει τη δικαστική δαπάνη, άλλως και όλως επικουρικά έσφαλε διότι οι ενάγοντες μετέτρεψαν το αίτημα της αγωγής τους από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, μη υποβαλλόμενοι για το λόγο αυτό στη δαπάνη του αναλογούντος δικαστικού ενσήμου και περαιτέρω είναι παράλογο να υποθέσει κανείς ότι η αμοιβή του

16
ο φύλλο της υπ' αριθμ.....1493...../2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών
(Τακτική Δικαιοδοσία)

πληρεξούσιου δικηγόρου για την σύνταξη της αγωγής την παράστασή της και τη σύνταξη των προτάσεων και τα λοιπά έξοδα ανήλθαν στο ως άνω ποσό. Ο λόγος αυτός της έφεσης που είναι παραδεκτός, αφού προσβάλλεται συγχρόνως και η ουσία της υπόθεσης, κατά τα προαναφερόμενα, τυγχάνει κατά το κύριο μέρος του ορισμένος και νόμιμος πλην, όμως, ουσιαστικά αβάσιμος διότι κρίνεται ότι δεν πρόκειται περί δυσχερούς νομικού ζητήματος, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η εκκαλούσα. Το δε επικουρικό μέρος του λόγου αυτού είναι αόριστο και ως εκ τούτου απορριπτέο, διότι δεν αναφέρεται, ως έπρεπε, κατά την προηγηθείσα νομική σκέψη, ποιός νομικός κανόνας παραβιάστηκε από το πρωτόδικο δικαστήριο, συνεπεία της οποίας (παραβίασης) καθίσταται η επιδικασθείσα σε βάρος του εκκαλούντος δικαστική δαπάνη μη νόμιμη και υπερβολική. Σύμφωνα με τις παραπάνω σκέψεις και τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος έφεσης προς έρευνα, πρέπει η έφεση να απορριφθεί στο σύνολό της, ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του με αριθ. 28170219395908120094/2019 e-παραβόλου των 100 ευρώ, που κατέθεσε η εκκαλούσα, κατά την άσκηση της εφέσεως της, στο Δημόσιο Ταμείο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την έφεση από τυπική άποψη.

Απορρίπτει αυτή ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου των εκατό (100) ευρώ, που κατέθεσε η εκκαλούσα κατά την άσκηση της εφέσεώς της, στο Δημόσιο Ταμείο.

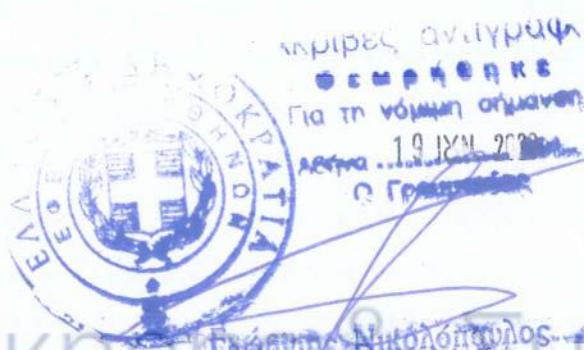
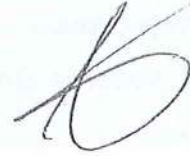
Καταδικάζει την εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα προσδιορίζει σε χίλια (1.000) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 23 Μαρτίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φύκης & Συνεργάτες

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 23 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.2103818876 FAX.2103821563

email:info@fikirislaw.gr